

saa sent som i Juni 1927 hævdede, at Told var ganske uskikket til at skabe øget Beskæftigelse her i Landet, og han tilføjede, at intet i Virkeligheden havde skadet Erhvervslivet saa meget som den evindelige Snak om Told, og „Demokraten“ udtalte, kort før deres Forslag om Kriseforanstaltninger kom frem, at ikke en Gang en midlertidig Toldforanstaltning vilde være til nogen Nytte, da det kun kunde dreje sig om ganske faa, der kunde faa Hjælp ved en saadan. Vi har altsaa Grund til med Forventning at imødesee, om vi nu under Finanslovbehandlingen skal møde det ærede Medlem Hr. Stauning pr. Juni 1927 eller en helt anden: det ærede Medlem Hr. Stauning pr. Juli 1927. Efter hvad der foreligger, skønner vi imidlertid, at man vil fastholde det endog meget krasse Toldbeskyttelsesforslag, man havde fremme fra den Side, et Forslag, der i visse Henseender vil betyde en øget Toldbeskyttelse paa mange Hundrede Procent.

Vi vil ogsaa faa at se, om det ærede Medlem Hr. Korsgaard i denne Samling vil gentage sit ublüfærdige Frieri fra sidste Samling til Socialdemokraterne her i Salen og i Pressen. Jeg maa dog tvivle noget. Forholdet er i øvrigt det, at der i de sidste Uger har været en glædelig aftagende Arbejdsløshed. Antallet er gaaet ikke ubetydeligt ned, og jeg tør maaske tro, at dette i nogen Maade beror paa, at man indenfor visse Brancher er klar over, at man maa indordne sig under de faktisk foreliggende Forhold; sidste Uges Nedgang paa ca. 1 000 er dog et ganske klækkeligt Tal.

Venstres Opfattelse er altsaa denne, at vi hverken kan eller skal prøve paa at skabe et kunstigt Grundlag for vore Erhverv, men paa den anden Side tror vi, at vi i forskellige Henseender kan yde nogen Støtte, og det er vi for vort Vedkommende villige til. Jeg ved vel, der er blevet sagt, at det, man til forskellige Tider har bragt i Forslag fra Venstres Side, betød ikke ret meget; saaledes sagde man ogsaa under den tidligere Krise, at de saakaldte 8 Punkter ikke betød ret meget, men efter at disse havde virket, fik vi at se, at en fremtrædende Repræsentant for Industrien, det ærede Medlem Hr. Drachmann, erkendte, at der gennem Venstres Forslag var ydet Industrien betydningsfuld Hjælp, og jeg tvivler ikke om, at man ogsaa vil forstaa, at det, vi nu bringer i Forslag, vil — hvis man ved gensidig Forhandling kan naa til et positivt Resultat — yde en ikke uvæsentlig, ikke ubetydelig

Haandsrækning. Jeg skal i denne Henseende pege paa, at der alt er gennemført en betydelig Takstnedsættelse, og at man fra Regeringens Side er villig til at stille Laanemidler til Raadighed, naturligvis under betryggende Former og til en saadan Rente, at Staten ikke lider noget Tab. Hvis vi i nogen Grad, under betryggende Former, kan afhjælpe den Kreditnød, man erkender er til Stede paa mange Omraader, ved at stille Laanemidler til Raadighed, vil det betyde ikke saa lidt. Jeg nævner, at vi er villige til fremdeles at yde Eksportkredit og Støtte til Propaganda for danske Varer i Udlandet og til at hjælpe med til Koncentration af Virksomheder, hvor saadant er paakrævet. Endvidere er der forelagt Forslag om uretmæssig Konkurrence og Varebetegnelse; ogsaa derved kan der sikkert opnaas ikke saa lidt; thi jeg tror, at ingen, der er interesseret i denne Sag, hverken de, der arbejder i denne Branche, eller Publikum er tjent med, at vi faar daarlige Varer under forkert Betegnelse, Varer, som i Virkeligheden er dyre, selv om de er billige. Jeg skal ogsaa nævne, at vi er villige til at nedsætte et Udvalg til at undersøge, om der sker en unfair Behandling af Danmark i Forhold til de øvrige Lande, et saakaldt Dumpingudvalg; og jeg vil her gerne sige, at vi paa ingen Maade ønsker, at Danmark handelspolitisk set skal lade sig træde paa Tærne. Vi mener, at det til enhver Tid er Regeringens Pligt at paase, at vi bliver behandlet i Henhold til vor Mestbegunstigelsesret og i Overensstemmelse med vore Handelstraktater, eller hvilke Overenskomster vi ellers maatte have med fremmede Lande. Jeg tror ogsaa, Regeringen til enhver Tid vil have for Øje at sikre os den Stilling, vi handelspolitisk set har Ret til at kræve i Henhold til hele vor Politik, og navnlig til den meget moderate Toldpolitik, vi selv fører.

Et Spørgsmaal, vi naturligvis ogsaa særlig vil komme til at drøfte under denne Behandling, er selve Arbejdsløshedsproblemet. Der tror jeg, det vilde være nyttigt, om vi kunde fastslaa — og det kan vi vist fra alle Sider være enige om —, at Regeringen ikke kan have Ansvaret for Antallet af arbejdsløse til de forskellige Tider; jeg mener, at man ogsaa fra socialdemokratisk Side maa være meget villig dertil, naar man erindrer, at Antallet af arbejdsløse mere end fordobledes under den socialdemokratiske Regering. Venstre har hævdet og maa fremdeles hævde, at det var absolut nødvendigt at komme bort